

16-4-88

זרעה לפרט "גזר'ע - מצורע"

לבג פאוס.

פרט'נו "גזר'ע - מצורע" נפתחת בפרט האילה היוצג, עז

מילה הבן וזו קורבנו העולה והחטא שהיא מב'אה ג'מלואה מ'י טהרה.

רבים הם המצורעים סביב פס בריאה וזו חזל. אך הוא

נסתכל ריז בפרט "שמי" לקצמה לפרט'נו. היא מסג"מג עם

הפסוק והקביל בין הטמא ובין הטמא ובין החיה הנאכלת ובין

החיה אשר לא תאכל.

עולמינו בני עז הבצלה. אנו מבדילים בין קופל אנוס,

בין אור אנוס, בין ישרא אצמים, בין יום השביע' לשלג ימי

המדלה. ואנחנו סמ מבדילים בין איל אילה, ובין ג'י-אוס

ובין בעל' - ג'ים.

באר ההבצל האחרון הזה, אומר המזרח: אם לכה אצמ,

אחרים לו: אגה קצמה לכל מדלה בריאג. ואם לאו, אחרים לו,

יאל קצמך. אז לזו, אומר הכתב סופר:

אופן של האדם הוא, מטעמו, רובץ ומלא מאדם של שאר גדולי החיים.
 האדם נופל מה שאר גדולי החיים גם ככה שהללו, מחנכים ומצווים
 ומחנכים זמן בשביל ובעד; וכן, אינן כקוקאין כלל אמבולטים מ'ומצ'ים. גדול
 שהאדם ח"ב אטית ועצמת הרבה גבי'ת-אבו כבי אהליג את מצוו
 ונאבטרו.

אל-ע-ב' כן, נחלב האדם אפ"ר הבריאה והיא נלתי אנכבי מה
 הברואים גדולים, ע"י ש"ל אפ"ו גב"ג אמרה-אעב"ז את ה' יתכן וחסוק
 בתורה. והמורה היא עושה אוהו לעצמו וחשוב.

ברם, גיה צברים אמורים? כלפאדם הוא "לכה", שהוא אמלא
 את גב"ז באמתה וטואף להע"ז את המורה. אבל אם "לא לכ
 שהוא איננו עושה את המושל על"ו בער אדם, הרי באמת כל גא-א'
 מצוה ונלתי ממנו, שכן ~~הוא~~ ^{הוא} ~~איננו~~ ^{איננו} צרכים עצמות קטנה בעולם כמו האדם.

אבל, יש הבדלים אחר שאיני רצויה ואיני חוב"ג - והיא הפ"א

ב"ננו אג"ו עצמנו. מנין לה נובל?

אומר המורה: אחר ר' יבולע בן א' - המש תורה כמובן

במצורף: ① לא תורה נעצ המורה ② לא תה"ה תורה המורה

③ לא תורת אשר בו נעצ צורה. ④ לא תורה לכל נעצ המורה

⑤ לא תורה המורה.

מה פירושו של "לא תה"ה תורה המורה" - המורה "המורה" למ דע"

למ"ד לכל המורה לפני הרצ, עובר על תורה תורה. לפ"כ, מה
 מפור את העם, "לא תה"ה תורה המורה".

לשון הרע, אמת, היא לא הצגרה היחידה שבגללה באו הניאצים:

אמר המורה: על 10 צברים נאצים באים: 1) על צבחה זרה,

2) על גילוי עריות, 3) על שפיכות דמים 4) על חילול השם 5) על ברכה

השם 6) על הילולת אג הדבים 7) על הילולת אה שאינו ~~שלו~~ שלו,

8) על פס' הרה 9) על לשון הרע 10) על עין רד.

באים הניאצים, כאמור, כאשר איננו מואלים את מפקדיו

ה"חובי בעולם הזה. הניאצים פוקדים אותנו כאשר הם מסואלים עוז

למקו את צדקתו המוטע. אגד אין אלו טובים היום לאתם נאצים
במוסף se

לפרטליו מהארז אורם כפי שאתנו מכירים ~~הוא~~ ~~הוא~~ 'שכול':

מפני מלאו גילוי מארציו ונתמקנו מה אצמתינו. ואין אלו

'כולם לעלו וקראו וקשתתו לפניך ולעלו מארציו גיג' גיג' דייק.

אבז תמה עלינו? כפי שכתב אהר ג"כר על הענין: "אולי",

הי' גורם רבוע גרם אהר זמן מה?

'והי משה - אנתנו קובאים ברשגינו: כי תבואו אל ארץ כנען אשר
אין נחם אכס לארצה, ונתתי יד צדק גיג' ארץ אמונתכם,

(ח)

למה אם הארץ צריכה לסבול? מציבור כאן על השלב השלישי של

צורה - אחרי צורה האוף וצורה הבאים. אם הצורה הגרפטיקה אם

אביג, הוא ס'מן של היצירות המקימות. מה אומר הפרשה - אם,

אחרי כל האמצעים שנקטו בהם, עוזי הוא הכיין. והנה קפטיה הנלד

ב'ג'ו, צורה למחרת היא בג'ו, ס'מה הוא. ונת'ל את הב'ו, את אב'נ'ו לא

עצ'ו לא כל ע'פר הב'ו, והוא צ'א אל מול ע'ר אל מקום ס'מא.

אנך מספרת המרה: ב'ו התניח לא היה ולא ע'ר'ו א'ו

אך אם נקרא לוב בסוף שני באופן אחר - ז'ה'ו, שכאן מציבור על

הב'ו הלאומי - צומני שהוא מקבל משמעות אחרת read again.

אגמ'ו זכ'ג'י לשמוע ניצוח שאת מספרת את האירועים שה'א ע'ר'ו

ב'א' השלמה. היא אמרה שאת החולשה הקטנה בלשון הה'א הי'גה

ש'נ'א - האת'ם ה'ת'ם - ג'נ'ו אב'ן עצמ'ו במת'ו והש'מה. י'א'ו לא

קב'א את י'א'ו. בעז'י ש'נ'ן אהב'ן שב'ג'נ'א' המת'ו, הי'א'ה הע'יקר'ה

לכל אחר ה'ג'ה לצ'מ'ו, ב'כ"כ, ההב'נ'ים הת'אכ'ו'ים ה'א'ה מ'ר'ג'ו ר'ק

אל ה'א'ו'ג. א' סו צ'ב'ר'ים נ'ל'ע'ים ב'א'ים.

השבוע, למעשה - כן על מקרה אחר - שם 'שכונת', לשעבר

אמריקאי - שמכאן זה היה מביקור בארנה. הוא מספר על

אתר שהיה הן אמריקה גבול כפר אורטובוקס' ג-Texas.

המתפללים סירבו לכתוב אותו עם חלוקה או כ'ביז' אחר. אמרו לו

במפורש - לא רוצים אותך פה, לא רוצים ישכונים אצלנו.

אבל, שלא נצב'ע רק את השבת'נו בחול - היב'ע'ה מתחילה

גבול. ^{אנחנו} ~~חול~~ רוצים לראות התקשורת המשמ'ת את הכול, את מ' שלם

צדד'נו אין לנו מסכ'מים. אנחנו נחל'נים. הפסוק ~~א~~ בתהילים:

נצור לשונך מרע ושבתיך מזב'ר מרמה. אינו מציב אצלנו משום מה.

עבירה לשון הרע היא חמורה ביותר. נמש הלשון רג'ל, ולמה? לפי

ישאל'ה האדם את הארץ לג'צו להרוג את חברו, והוא מתחנן לו ומבקש

חי'תו רמ'ים - מתנחם ההורג ומתחזק ~~א~~ החרב ל'נצ'נה. אבל, התל,

כיוון ש'יה אותו והתך, אפ'ילו מבקש להחזירו אינו יכול להחזירו.

כלומר, אין לתקן את הנזק שנעשה ע"י העבירה החמורה הזו - ברצ'ע

להחזיר יצאו מהפה שלנו. הן צבורה גנובה וא' - אפשר לחזור בצ'ען.

(6)

אגל, הנדלג זאז או"סור"ם שם ישוול גזורוג שגרו ושל

היום, גב-זאג קשורה הם. כנראה, ה' שים הת"אל מאיגנו ועוזי מנסה

זקן אומנו - אחר לא היה מעניש אוננו.

אמר הנדלג: הדלעם הגמורים אינם נעלם בגלעם אמ ישוול.

אלו מישוול שנענלם בגלעם אינם דלעם זמורים, ואילו הדלעם

הגמורים אינם נענלם גלום הלה. הקב"ה נותן לרלעם הגמורים

שלללל גלום הלה גלכר המצווג המזאוי שיש ג'זם. וכל עונלם

של הדלעם הגמורים הוא גלום הבל. ולא בא הענין אלא לשם

הרלעם. הפסוק, כי גבולו אל ארץ כנען וכו' "מפרץ ומחלת. הקב"ה

מכין קבלג-פנים נפה לישוול לבואם לארץ כנען?

ועוזי אמר ה' ת"א: וכל בשורה כ"א להם שנלעם באם אליהם?

אבל בא הדלג ומרע'ע - הנלעם הם "סורים למכפרים של החטאים.

עזברים אג התול"ך הלה ונעלם חפלים ושלללל. לא כן הדלעם

הגמורים - עג'ז שחור צפוי להם.

(ג)

ואזי בתהילים - הפרק שאנחנו קוראים בו חמ"ט :

שמע עמי, ואעזרה בק, ישלח, אם תשמע לי. לא יהיה בק

אלו שר ולא תשמעו לאל נזכר. אנוכי ה' אלוףיך במצור לארץ נצבים.

כימב פך (אמלאהו). ולא שמע עמי לקולי, וישלח לא אבד לי.

ואשלחנהו בשקירות אבם, ילכו במדצותיהם. לא עמי שומע לי, ישלח

~~אזי~~ בקי יתכו. כמעט אויביהם טאכני'ע, ואל צריכס אל'ג צי'.

ה', שנתן לנו את כולו הציבור, עצי"ן מחכה לנו תנצל אוגה

כדי לבנות ולא אהרוס. נתנה לו ~~היא~~ היא שמה אומנו
מה עמי - ח"מ.

לעזרים נתן צוטה מה' עצמו: ברוך שאמר, ויהי עולם.

אנו נמצאים היום בתקופת תלגין-ינפל. 24,000 מתמיציו של

ה' עק'בא נהפאו בעיניה לו של ספ'רר העומר אל זה שלא תילקו כבוד

זו אפה.

אנו נמצאים בין יום השואה לבין יום העצמאות, אנו נמצאים

בפרט "גזר'ע - מצורע" בין פרט מומס של 2 ג' אחרון לבין

פרט "קצושים תהו". כבי תהו באמת עצמאיים, גנ' - אורן,

ואס'נ'ם מניצ הצורה, ואה'ו גו' קצושים, וממלכת כותים, אה'נו אהמ'ת,

בג'ת, ואכפר ממטאני על לשון הרע.

~~פרט'נו נבחר נבחרת עם: וביום השמ'ני מוח בשר צלמו.~~

~~אלה יבד'ג היא לאחזת את עם ישראל~~

ואז נככה אראו את הישגה הכסוף ←

ואתם היצבקים בה' אלוה'כם, ח"ם כולכם ה'ום.

במהרה ב'מ'נו, אמן. שגה לשום.

במח'ת פרט'נו מוכרת עם צדק לעשר אהמ'ת אשר את ←

והקצושים שב'נ'נו: וביום השמ'ני 'מוח בשר צלמו. במקום אהקצין

ואחצ' את השוניה ג'נ'נו, אה'נו אהמ'ת את המוצ'וה שאנה'נו כולנו

'הוצ'ים, כולנו גנ' - בר'ת על אורגו אהרהם אב'נו ואלאוף מעבד' את

ה' ואלסוף בג'תו.